

In memoriam

Elhunyt Reindl Erzsébet

(1937–2020)

Reindl Erzsébet tanítónőt egész munkássága Tapolca városához, illetve a Tapolcai-mence településeihez kötötte. Itt született 1937-ben és itt végezte elemi és középiskolai tanulmányait a Páli Szent Vince rendi Irgalmas Nővérek Tapolcai Intézetében, majd annak jogutódjában, a Tapolcai Római Katolikus Általános Leányiskolában. A veszprémi Állami Tanítóképző Intézetbe felvételizett, ahol 1957-ben kapott tanítói oklevelet. Tanított Lesencetomajon, Zalahalápon, Sáskán, 1963-tól, tíz éven át mint gyógypedagógus nevelő, majd alsó tagozatos tanítóként, illetve napközis nevelőként. A tanítás mellett 1971-től 1992-ig iskolájában honismereti szakkört és táborokat vezetett. Diákok sokaságának tette érdekessé, izgalmassá a honismereti munkát, számos szakdolgozat elkészítéséhez nyújtott fontos szakmai segítséget. Szemléltető anyagait más iskolákban, szaklapokban példaként tették közzé.¹

Nyugdíjazása után, 1994-től 2004-ig minden nyáron honismereti tábort vezetett a tapolcai Bárdos Lajos Általános Iskolában. A 8–10 napos táborokban közel 50 tanuló és néhány felnőtt, többnyire pedagógus vett részt. A táborozók megismerkedhettek Tapolca és környéke természeti kincseivel, történelmi eseményeivel, népszokásaival. Személyes kisugárzásával olyan személyiségeket nevelt, indított újtárra, akik lakóhelyük és környéke történelmének kutatásában megyszerte, de országosan is ismertek lettek, többek között mint Hangodi László történész, Cseh Balázs muzeológus, Farkas Gabriella mesterpedagógus, a Nyirádi Erzsébet Királyné Általános Iskola igazgatóhelyettese.

1992-től nevéhez fűződik a Török János Népfőiskola megalapítása és vezetése, amely Tapolca és vonzáskörzete hagyományainak megőrzését, megismertetését és terjesztését tűzte ki céljával.

Aktívan részt vett a tapolcai önkormányzat Kulturális Bizottságának munkájában és huszonöt éven át irányította a tapolcai Kertbarát Kört. Évtizedeken át vezetőségi tagja volt a Veszprém Megyei Honismereti Munkabizottságnak, a későbbi Veszprém Megyei Honismereti Egyesületnek. Nevéhez fűződik a *Tapolcai Életrajzok* kiadványsorozat írása, szerkesztése, a helyi emlékezetből kitörlődött tapolcai személyiségek életútjának feltárása és megőrzése. Köztük Miltényi József 1848-as honvédtiszt majd ügyvéd,² a tapolcai zsidóság és a Tapolca környéki malmok és molnárok eltűnt világának megörökítése.³ Szá-

Reindl Erzsébet

1 *Reindl Erzsébet*: A szabadidő hasznos eltöltése a napközi otthonban és a családban. A Tanterv kiegészítő anyagának feldolgozása. Veszprém, 1981. 45 p.

2 *Reindl Erzsébet*: Miltényi József emléke és kultusza Tapolcán. In Veszprém megyei honismereti tanulmányok 17. Veszprém, 1998. 119–126.

3 *Reindl Erzsébet*: Feljegyzések a Tapolcai és Tapca környéki malmokról. Taploca, 2005. 55 p.

mos kiállítást rendezett saját készítésű fotóiból, amelyek nagy értéket képviselnek a Tapolcai Városi Múzeumban. Javaslattevője, szervezője volt annak, hogy a legendás emlékü Gyulaffy László csobánci várkapitánynak szobra álljon Gyulafirátóton és Gyulakeszin. Ő kezdeményezte, hogy a Tihanyi-félsziget után a Szent György-hegy is tájvédelmi körzetté váljon. Haláláig dolgozott azon, hogy Tapolcán emlékmúzeuma legyen Batsányi Jánosnak. Erzsi néni élete végéig fáradhatatlanul dolgozott, gyűjtötte, rendszerezte a jelen, kutatta a múlt eseményeit. Tapolcán és a környéken nehéz elképzelni olyan kulturális rendezvényt, ahol ne jelent volna meg fényképezőgéppel a kezében. De a város és térsége helytörténetével kapcsolatban sem igazán lehetett olyan kérdést feltenni a nyugalmazott tanárnőnek, amelyre ne tudott volna a választ adni.

Elhivatottan és nagy szakmai igényességgel követte nyomon nem csak az általa tisztelt és nagyra becsült személyek és családok, de az általuk hátrahagyott iratok sorsát is. Helyismerete és személyes kapcsolatai olyan források felkutatását és levéltárba mentését tette lehetővé, amelyek biztos pusztulásnak voltak kitéve. Így került levéltárba a tapolcai Kocsor István és családjának irathagyatéka,⁴ a lesencetomaji Molnár Károly és a velük rokon Hári Dezső molnárok családi iratai és a velük szomszédos Handleri, Hári- és Sztítás-malmok álamosítására és ellenőrzésére vonatkozó dokumentumok az 1890-es évektől 1974-ig.⁵ Neki köszönhetjük Csanda Elek tapolcai kertészmérnök iratainak megmentését.⁶ A *Tapolcai Életrajzok* kiadványsorozatának kéziratjai és a hozzá gyűjtött források is a Veszprém Megyei Levéltár gyűjteményét gazdagítják.⁷

Erzsi néni még betegen is a közösségért élt és dolgozott, s már mozgásában erősen korlátozva is csak a városért akart tenni – ahogy mindig. Önzetlen volt, aki mindig csak adott és adott. Életműve halála után is szolgálni fogja városát és a térségét.

Márkusné Vörös Hajnalka

Bosnyák Sándor

(1934–2020)

A jeles néprajzi gyűjtő és folklórkutató, Bosnyák Sándor 1934. szeptember 4-én született a nyugat-bácskai Bezdánban.* Ősei vállalkozó kedvű, talpraesett, nemegyszer száz holdnál is nagyobb területen gazdálkodó földművesek. Édesapja Bosnyák Sándor, édesanyja Kedves Mária volt. Általános és középiskolai elvégzése után 1955-ben szerzett könyvtárosi oklevelet az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskolán.

Kezdetben vidéken helyezkedett el. A Baranya Megyei Könyvtárban dolgozva egyik mentora a Pécsi Egyetemi Könyvtárból 1956-ban nyugdíjba vonult Várkonyi Nándor –

4 MNL VeML XIII.103: A Kocsor család (Tapolca) iratai 1961–1979. Kocsor István és családja 18 éven át küzdött földjeik elvétele és téesszervezés ellen, sikertelenül.

5 MNL VeML XIII.104: Molnár Károly és családja (Lesencetomaj) iratai, 1890–1974.

6 MNL VeML XIV.101: Csanda Elek tapolcai mezőgazdász iratai, 1970–1985.

7 MNL VeML XV.54: Tapolca környéki vonatkozású iratok gyűjteménye, 1885–1934.

* Szeretnék köszönetet mondani Bosnyák Sándorné Szelényi Katalinnak a megemlékezés megírásához nyújtott segítségéért!